

RODA DE PREMSA DE JAUME BARTUMEU

07.10.2010 (l'endemà de comunicar al grup parlamentari d'ApC la impossibilitat de fer un govern d'unitat, i el mateix dia en què s'ha reunit amb el president del grup reformista, Joan Gabriel, el cap de Govern explica el full de ruta a seguir).

Aquesta compareixença, com suposo que s'intueix, és per fer un repàs, una exposició pública dels contactes que he mantingut aquests últims dies, i de les reunions que es van mantenir ahir amb el grup parlamentari d'Andorra pel Canvi -sobre la qual el ministre Gerard Barcia que hi va participar, ja va informar ahir en la roda de premsa habitual dels dimecres-, de la reunió que he mantingut aquest matí amb el cap de l'oposició, amb el president del grup parlamentari reformista el Sr. Joan Gabriel, i finalment explicar quina es la nostra posició, la posició del Govern en aquest moment i en aquesta situació política.

Seguint per ordre i començant per la relació amb ApC, tal com ahir ja es va avançar, no es donen les condicions, al nostre entendre, per un govern d'unitat amb ApC, ni tampoc per un govern de coalició. No es donen les condicions per un govern d'unitat perquè Coalició reformista hauria de ser-hi, i a més a més, per fer un govern d'unitat nosaltres entenem que hi ha d'haver una coincidència mínima en un programa, i aquest programa no s'ha pogut trobar en les formulacions del president d'ApC. Tampoc hem pogut acceptar, com ja es va dir i insisteixo, les actituds del seu president que han fet impossible la recerca de qualsevol acord. No es una qüestió personal sinó d'actituds. Estem tips d'escenaris catastròfics, i també estem tips d'explicacions teòriques sense cap proposta concreta que les acompanyi. El pacte o el govern d'unitat pel Sr. Nomen consistia en forçar els socialdemòcrates a acceptar si us plau per força les seves exigències unilaterals. Tothom entendrà que no estàvem en situació d'accedir a aquest plantejament.

Per això el full de ruta del govern segueix endavant, "despues" m'hi referiré.

Aquest matí a dos quarts de nou he mantingut una reunió després de diverses converses que havia mantingut per via telefònica amb el president del grup parlamentari reformista el Sr. Joan Gabriel.

Estem d'acord en què el país necessita ràpidament una reforma tributària, estem d'acord en què el futur dels empresaris, dels professionals, dels joves del nostre país demanen i necessiten que puguin procedir a crear empresa a Andorra sense veure's amb aquesta feixuga càrrega de l'etiqueta de paradís fiscal, i per tant necessitem la reforma tributària per començar a tirar endavant aquests convenis per impedir la doble imposició.

No ens hem posat d'acord aquest matí en la urgència -que nosaltres considerem que és un camí que transita en paral·lel amb la reforma tributària de les tres lleis d'imposició directa- en la tramitació del projecte de llei de l'IVA. El Sr. Gabriel m'ha dit que creia que aquest era un text que anava més

endarrerit en la tramitació al Consell General i que no havia de formar part d'aquest paquet de texts a tramitar de manera urgent.

En tot cas, doncs, a la Comissió legislativa de Finances li pertany ara treballar, i no dubtem que ho farà en les properes setmanes per enllestir aquest acord al qual ens hem manifestat absolutament disposats a donar suport des del Govern, tot insistint que a qui correspon fer-lo és als grups parlamentaris reformista i socialdemòcrata.

Això em porta a parlar de la tercera qüestió que és l'eventualitat, la possibilitat o el calendari d'una dissolució anticipada, d'unes eleccions anticipades. El Govern vol deixar avui ben clar que ahir en la reunió del Consell de ministres va avaluar una altra vegada -después" d'haver-me reunit jo mateix amb el grup parlamentari socialdemòcrata-, quines son les necessitats del país, quines son les urgències del país, i volem recordar que coincidim amb els plantejaments exposats públicament en els darrers dies, en les darreres setmanes, pels empresaris, per la Confederació empresarial, per la Cambra de comerç, també en repetides ocasions per l'Associació de Banca andorrana i la majoria d'agents socials.

Andorra necessita de forma prioritària aquesta reforma tributària de la imposició directa i es per això que nosaltres hem situat tota la nostra acció de govern des que vam entrar en responsabilitat en treballar en aquesta direcció. Primer, fer els acords d'intercanvi d'informació fiscal per poder assentar les bases que ens facilitessin després la negociació d'uns convenis per impedir la doble imposició. Per fer això necessitem aquesta reforma tributària. Aquest és el repte i l'eix central del treball d'aquesta legislatura.

Seguidament a això, el Govern té l'obligació constitucional i legal, per aquest ordre, de presentar un projecte de llei del pressupost. El termini és el final d'aquest mes d'octubre i el Govern presentarà un projecte de llei del pressupost a tràmit parlamentari. D'això també n'hem parlat aquest matí amb el president del grup parlamentari reformista que, com penso que ja els ha declarat a vostès, m'ha demanat que la presentació del projecte de llei del pressupost es faci al límit que permet la llei, és a dir, exactament a finals de mes. Perquè una vegada entrat a tràmit parlamentari, el projecte de llei de pressupost de l'Estat, com vostès saben també, té prioritat en la seva tramitació i el que no volem, ni el Sr. Gabriel ni jo mateix, i segur que tampoc ho volen els grups parlamentaris reformista i socialdemòcrata, és endarrerir la tramitació de les lleis sobre la imposició directa.

A partir d'aquest calendari legislatiu, jo el que vull manifestar aquí és que les declaracions, les manifestacions, les aportacions dels darrers dies ens permeten veure que hi ha persones i grups que tenen una certa fixació, una certa obsessió en canviar l'ordre de prioritats del país, que nosaltres situem, tal com acabo de fer, en la reforma tributària i en la tramitació del pressupost, que sigui una eina d'estabilitat i que permeti desenvolupar l'acció pública que faciliti la reforma tributària i el canvi de model econòmic.

Hi ha qui situa les eleccions anticipades com el seu primer objectiu. I no ens hem d'enganyar, probablement ho fa perquè "aixins" es deu pensar que si les eleccions anticipades són demà passat, es convoquen demà passat, algú s'estalviarà de veure com s'aplica la imposició directa. Algú pot suposar que "aixins" pot retardar *ad vitam eternam* la reforma tributària, que no és que la necessita el govern socialdemòcrata, és la que necessita el país, com em sembla que cada dia és més evident.

Nosaltres creiem que hi ha nombroses iniciatives a tràmit parlamentari o que estan a punt d'entrar-hi com és la llei del comerç, la llei de la nacionalitat, la reforma de la funció pública sobre la qual estem treballant, la llei d'impacte ambiental, que són importants per al futur del país.

En aquest marc, les eleccions anticipades seran sempre la conseqüència d'una acció política. Per exemple, d'una acció política de bloqueig de la tramitació d'un pressupost. No poden ser, almenys no són en el nostre cas, la motivació principal d'una acció política.

No ens volem distreure del que és important. La situació del país és complicada, no és una catàstrofe com alguns predicadors de mal averany insisteixen a situar dia sí dia també en les seves compareixences, però és complicada. És tan complicada que ens exigeix que donem el bo i millor de tots nosaltres amb responsabilitat política. Volem superar aquesta etapa massa llarga ja de crispació en la qual ens hem trobat embolicats i volem respondre a les expectatives que els ciutadans ens exigeixen. Per això, cal recordar que la reforma fiscal ens permetrà a tots els empresaris, als professionals d'aquest país, exportar béns i serveis des d'Andorra cap a l'exterior sense veure's castigats amb dobles imposicions, amb càstigs tributaris, en exportar a països europeus.

També hem de recordar que sense aquesta reforma tributaria no arribarà a Andorra la inversió estrangera positiva, una inversió que sigui positiva en el sentit que no vingui a especular sinó a fer empresa i a crear llocs de treball. Per tant, la nostra línia de treball, el nostre full de ruta és aquest.

Quan arribi el moment del debat del pressupost, si no hi ha un pressupost, la sortida normal que ja tinc anunciada diverses vegades serà constatar que hi ha una voluntat de bloqueig i de no permetre que el país tingui un pressupost, i, en aquell moment i no abans, parlaré amb el Govern per decidir una dissolució anticipada del Consell.

-En relació a això que acaba dir, vostè o el Govern es fa seu el calendari o el full de ruta que va expressar el comitè directiu del PS divendres passat d'unes eleccions situades a l'entorn de la primavera (abril-maig)?

El calendari del Govern és el que li acabo de dir i, per tant, anirà condicionat a un calendari que no marca el Govern sinó que el marcarà el Consell General, en base a la tramitació de la llei del pressupost (el debat de totalitat -si hi ha esmenes a la totalitat primer-, i el debat posterior de globalitat, si hi ha esmenes a l'articulat, que, si n'hi ha, hauran estat tractades a la comissió de finances). A partir d'aquí és quan es plantejarà el Govern -i em plantejaré jo personalment-, si hi ha el bloqueig i si no hi ha pressupost, l'eventual data de convocatòria d'unes eleccions, que seria la conseqüència de la data en la qual demanaria als coprínceps de signar la dissolució del Consell General.

En segon lloc, jo sóc membre del partit Socialdemòcrata i del seu comitè directiu. Estic aquí perquè el partit Socialdemòcrata em va situar al capdavant de les seves llistes electorals, i, evidentment, informo el partit del qual formo part i, evidentment, escolto l'opinió del seu comitè directiu, que, en aquest cas, a més a més, li vaig anar a demanar. Això no vol dir que em faci meu un calendari que era un calendari orientatiu basat sobre la intuïció de per on pot anar el debat al pressupost.

-Hi haurà eleccions anticipades la primavera vinent?

D'aquí a la primavera que ve, nosaltres estem treballant en tot el que he exposat i en altres coses (encara no correspon fer balanç), però ara tota la nostra preocupació és:

1- que s'enllestixin les 3 lleis d'imposició directa

2- poder convèncer -i no hi renuncio- al conseller Joan Gabriel, el president del grup parlamentari reformista, que la llei de l'IVA també és important pel nostre futur i que hauríem de mirar d'enllestir-la, i

3- mirar d'enllestir altres qüestions que puguin estar a tràmit parlamentari, com pot ser la reforma a l'accés a la nacionalitat, la llei del comerç, un text que acabem d'enviar fa una estona al Consell General que és la llei que ja es va presentar ahir de mesures de reactivació econòmica, una llei més reduïda que enviarem demà al Consell General i que vam aprovar la setmana passada, que és la llei que permet l'assistència d'advocat als detinguts des del primer moment. Aquest és el nostre calendari ara.

-I a partir d'ara com funcionaran? Hi haurà més reunions, tenen un calendari establert?

Crec que ja ho he apuntat: la feina pel que fa a la tramitació de les lleis correspon a la comissió de finances i correspon per tant als grups parlamentaris. Jo aquest matí no he pogut parlar amb el president del nostre grup parlamentari perquè està viatjant a una reunió de l'assemblea parlamentària de l'OSCE. En la seva absència he parlat amb el conseller Jordi Font, que és el president de la comissió de finances, i la persona que, com a membre de grup socialdemòcrata encapçala les negociacions i les converses per la reforma tributària. Entenc que són ells els que marcaran la pauta, i que aniran el més ràpid possible en enllestir aquestes lleis per què el Consell les pugui examinar d'aquí a final d'any.

-Té algun *input* que li faci veure que el pressupost, que sembla ser que és el marcarà el calendari d'un possible avenç electoral, acabi sent aprovat? Perquè amb ApC un govern d'unitat no hi serà, i ahir al Sr. Gabriel, el seu partit li va dir que ni tan sols avalen un pressupost de mínims. Vist això, sembla clar que el pressupost difícilment tirarà endavant!

Vostè entendrà perfectament que, enmig de les turbulències de l'escenari polític andorrà dels darrers mesos -no dic de les darreres setmanes, sinó dels darrers mesos-, almenys nosaltres que estem en responsabilitat no ens podem quedar en els *inputs* i les intuïcions, i per tant, això ho vaig dir fa molts mesos. Fa molts mesos vaig dir que no hi hauria eleccions al 2010 i també vaig dir que si al 2011 no hi havia pressupost hi hauria una dissolució anticipada. I en això em mantinc i li diré per què. Jo no vull trobar-me en la situació, i entenc que seria una irresponsabilitat per part meua, que em deixés trobar-me en la situació que ara exposaré: una situació en la qual decidíssim fer una dissolució anticipada, veient o considerant que els *inputs* que ens arribem fan preveure que no hi haurà pressupost; i que després algú, des d'una altra força política em digui, que si ens haguéssim esperat al debat a la totalitat potser hi hagués

hagut pressupost. Per tant, nosaltres, a dia d'avui hem d'entendre que no hi haurà pressupost, però la nostra obligació constitucional i política és, presentar el projecte de llei de pressupost, esperar al debat de totalitat i veure si aquest és aprovat o no és aprovat.

Perquè, el que no li convé a la ciutadania, el que no li convé a les empreses, i (potser això no coincideixi amb el que pot convenir a una força política o una altra), el que no convé a Andorra són unes eleccions anticipades i un parèntesi de 5 o 6 mesos en l'acció política de -entenc que estaríem en l'escenari de les lleis d'imposició directa aprovades- no poder sortir a negociar els convenis per impedir la doble imposició mentrestant es substanciés un nou procés electoral.

-I li convé al país un debat i un bloqueig permanent i situacions com les de l'últim consell ?

El que no li convé al país, efectivament, és el bloqueig. Però aquesta és una qüestió que correspon imputar a qui bloqueja. Nosaltres no solament no bloquegem sinó que no hem parat de treballar.

-Des del punt de vista del Govern, és suficient acabar una legislatura havent aprovat només la fiscalitat directa?

Si aquest és l'escenari, haurem acabat la fiscalitat directa i un paquet d'altres coses que haurem fet i de les quals ja farem balanç al seu moment. En una compareixença anterior, ja vaig dir un dia -i ara intentaré repetir-ho si fa no fa de la mateixa manera-: si aquesta legislatura només hagués permès treure Andorra de la llista de paradisos fiscals i fer la reforma tributària que obri la possibilitat a empresaris, a professionals, als joves -futurs empresarials i professionals del país- de poder treballar des d'Andorra cap a l'exterior com un país normal, i per tant, acostar-se a Europa sense estar permanentment sota sospita, jo crec que aquests dos anys haurien servit per molt.

-Creu que poden tirar endavant les lleis sociolaborals treballades amb ApC després de la situació que s'ha produït amb aquest grup parlamentari tenint en compte que aquest és un dels compromisos que van adoptar?

Més que creure, li diré el que voldria i el que vull. Vull que es tiri endavant aquesta llei. Aquesta pregunta crec que li hauríem de traslladar no al grup parlamentari socialdemòcrata -que estic convençut que té la mateixa voluntat-, sinó als consellers d'Andorra pel Canvi per si mantenen la mateixa voluntat. No he vist cap manifestació que digui el contrari.

Evidentment si hi hagués una ruptura radical i sobtada de la legislatura això tampoc seria possible. Segurament a algú li convindria políticament que no fos possible, però amb l'escenari que estem dibuixant d'aquí a final d'any es podrien acabar aquests textos i passar-los al Consell General.

-Més enllà de la divisió de poders constitucionalment reconeguda, vol dir que Govern i Consell no van per camins cada cop més separats? O que veuen dues realitats diferents?

Sincerament no tinc aquesta sensació.

-Dins del propi partit que dóna suport al Govern, tampoc té la sensació que comença a haver-hi cansament, crispació i “gent que se surt de la línia”?

Contràriament a opinions interessades, el nostre partit sempre ha estat plural. Hi ha una línia majoritària i hi ha persones que tenen el dret de discrepar i de manifestar-ho. Per tant, per mi això no és crispació. Per mi, crispació n'hi ha a d'altres àmbits i a d'altres forces polítiques, com estem veient les darreres hores. A casa nostra el que hi ha és debat i pluralitat.

-Com valora l'escissió que hi ha hagut a la plataforma d'ApC?

He sentit fa una estona les declaracions del president de Renovació Democràtica, el Sr. Ricard de Haro. Jo entenc que no hi ha hagut una escissió, almenys així ell ho ha explicat, sinó que és més aviat una mena d'expulsió de la dissidència (ja que parlàvem fa uns moments d'opinions discrepants i de crispacions). Bé, jo crec, per un costat, que és absolutament lamentable. Per l'altre, és la confirmació de la deriva personalista del Sr. Nomen, que porta a una força política que estava pel canvi, a una evident descomposició.

És una llàstima, però nosaltres com a força política no renunciem a poder parlar amb Renovació Democràtica i amb Segle 21. Amb RD, recordo que vam fer una etapa política important i interessant junts, i per tant estem oberts a parlar amb ells perquè formen part de les forces polítiques que estaven per una alternativa de canvi front al conservadorisme d'aquest país.

-Vostè no s'estira dels cabells per no haver sabut gestionar una mica millor aquella crisi a L'Alternativa i mantenir RD dins d'aquella plataforma d'alternança?

Les situacions polítiques són canviants i els moments també. En aquell moment, als que ens va tocar gestionar aquella crisi potser no ho vam saber gestionar prou bé, però també cal dir que en aquella crisi també hi va haver forces centrífugues que van empènyer al fet que es dugués a terme aquella crisi... En tot cas, això és aigua passada en el sentit polític de la paraula. Jo crec que hem de mirar endavant. Renovació Democràtica representa una aspiració política de canvi real i en un sentit progressista, i per tant, si en aquell moment hi va haver un desencontre, ara potser es donaran les condicions per poder tornar a parlar. També afegiré que en cap cas hem deixat de parlar amb Ricard de Haro ni amb RD.

-O sigui que la intenció és integrar RD a L'alternativa de cara a les eleccions de la primavera?

De moment, la meva intenció és telefonar el sr. Ricard de Haro i parlar amb ell, fins aquí arriba la meva intenció avui.

-Es veu animat de tornar ser el candidat del PS preveient les eleccions a la primavera?

Em veig animat no, animadíssim, per continuar sent el cap de Govern i encapçalar un bon equip de treball i continuar treballant amb el grup parlamentari socialdemòcrata en el full de ruta que hem exposat. Quan arribi el moment haurem de veure si continuo animat com vostè pregunta, i el partit decidirà.